

EL BAGES: OPORTUNITATS PER AL TURISME

TRIBUNA

Jordi Rodó i Josep Huguet

REDACTORS DEL PLA DIRECTOR MANRESA 2022

El Bages, com altres comarques de l'interior de Catalunya, ha evolucionat en els darrers anys des d'una menysvaloració de les possibilitats atractives del propi patrimoni cap a una creixent consciència del seu valor i potencial. Actualment, la ciutat de Manresa, la comarca del Bages i, per extensió, la Catalunya Central més propera, es troben en un procés de definició de la seva identitat turística. Hi contribueixen diversos factors: la manca d'identificació de la Catalunya Central amb una marca turística reconeixible en el context català que demana posicionar-se com a destinació; l'assumpció per part de l'organisme Bages Turisme de les tasques promotores dels antics consorcis que dividien la comarca en excessives marques i l'impuls de la necessària i urgent planificació estratègica del territori sota un òrgan comú; la creixent consciència per part dels ajuntaments de la necessitat de posar en valor els seus recursos turístics a partir de plans estratègics; l'aparició d'un lobby d'empreses del sector turístic (Bages Impuls)

amb ganes de liderar el sector i concretar accions; la consolidació d'algunes destinacions darrere de la de més èxit -Montserrat- com ara Cardona i Món Sant Benet, i l'aposta de Manresa per la valoració del patrimoni medieval i barroc a l'entorn de la figura d'Ignasi, amb el projecte Manresa 2022. Aquesta creixent energia destinada a un sector que, en general, està a les beceroles a tota la Catalunya interior necessita ara mateix una reflexió estratègica que enfoqui convenientment l'aposta d'aquest territori pel turisme. Per a nosaltres els punts forts a considerar per a la projecció turística del Bages són: l'enoturisme, a partir de la creixent projecció de la DO Pla de Bages, per la seva singularitat a partir de la diversitat de varietats, de patrimoni històric i de paisatges que, junt amb la seva proximitat a Barcelona, ens posiciona i significa favorablement en el context de les altres zones enoturístiques. Un segon eix clau en la nostra posició turística és el turisme espiritual o religiós, sobretot per l'existència de focus indiscutibles com Montserrat, la Cova i, fins a cert punt, Sant Benet. I pel pas per aquest territori de rutes espirituals amb marca internacional com el camí català de Sant Jaume (molt desaprovechats turísticament), el nou Camí ignasià (en el seu tram de Montserrat a Manresa), amb gran potencial de creixement, i el camí de l'Abat Oliba (poc consolidat encara). Relacionat amb aquest eix, el nostre territori destaca també en el turisme cultural, a partir dels conjunts monu-

mentals rellevants i també amb el patrimoni immaterial relacionat amb fets i personatges d'importància històrica i que falta posar en valor turístic; o, també, les festes tradicionals o de recreació històrica de creixent interès turístic, o bé trobades internacionals com Fira Mediterrània. Un altre dels eixos que apareixen amb gran potencial és el geoturisme, a partir de la creació del Geoparc Mundial Unesco de la Catalunya Central, que abasta molts recursos naturals de la comarca de gran valor patrimonial i atractiu turístic. La rellevància de disposar d'aquesta marca de relleu mundial no està prou valorada encara per les institucions i pels ciutadans, tot i ser al nivell de les de Patrimoni de la Humanitat o Reserva de la Biosfera. En aquest sentit, caldrà anar destacant tot els recursos que poden representar aquesta marca amb prou nivell de qualitat i singularitat. Un darrer eix a destacar és el senderisme d'aigua i de natura: seguint amb el recurs de primer ordre que suposa l'entorn dels parcs de Montserrat i de Sant Llorenç i l'Obac que limiten el nostre territori pel sud, cal considerar l'aposta de la Diputació per les Vies Blaves que permetrà la valoració del traçat riberenc del Llobregat i el Cardener enllaçats pel Parc de la Sèquia. Aquests traçats de llarg recorregut haurien de potenciar la valoració del patrimoni històric i industrial situat a la vora dels cursos per donar continuïtat al Parc Fluvial de les colònies al Berguedà. Com es pot comprovar, almenys en geologia i aigua, l'abast territorial de la desti-

nació turística desborda clarament les fronteres polítiques del Bages i se situa en bona part del que la Diputació ha anomenat «Paisatges de Barcelona». En aquest sentit, el Bages i Manresa poden aspirar, i ho han de fer, a ser porta d'entrada i punt de vertebració de tots els territoris de la conques del Llobregat i el Cardener i els seus afluents (Rajadell, Gavarresa i Merlès). Això vol dir, de fet, no tenir cap mania a coordinar-se amb els territoris veïns amb qui es comparteixen característiques geogràfiques, històriques, socials, patrimonials o marques i itineraris turístics: Moianès, Segarra calafina, Lluçanès i, fins i tot, el baix Solsonès i baix Berguedà. Per això, creiem que, al marge que, com a marca de ciutat, Manresa hagi recuperat l'eslògan «Cor de Catalunya», com a concepte podria perfectament ser aplicable a tot el territori sense fronteres administratives que es mou entre les conques del Cardener i el Llobregat mitjà: així, podríem parlar de la DO, el Geoparc, els rius... del Cor de Catalunya. Un territori amb gran potencial d'atracció i recepció de visitants si es té en compte la seva proximitat amb Barcelona i la necessitat creixent de la capital de compartir l'excés de turistes amb la resta del país. És l'hora, doncs, que les institucions del Bages i els representants empresarials comparteixin i unifiquin les seves posicions estratègiques i que, alhora, siguin flexibles per a coordinar determinades polítiques, marques o productes amb els territoris veïns. És hora d'examplar el cor.

MELANIA TRUMP

TRIBUNA

Carles Cortina i Riu

PROTOCOL-LISTA

El 20 de gener, els ulls del món sencer miraven la capital del país de les oportunitats; i assistien, des de la distància, no només a un relleu en la presidència dels Estats Units sinó a un veritable canvi de règim. L'Amèrica defensora terràquia de les llibertats i de la democràcia donava pas a l'Amèrica primer!, i s'encetava un capítol on, segons el seu líder, s'aixecarà un mur en la frontera amb Mèxic, es bloquejarà l'entrada de musulmans, i es retornaran els refugiats sirians; on es parla anglès i no espanyol, i es pot disparar a la gent a la Cinquena Avinguda i no perdre vots; on es restablirà l'ofegament simulat per a sospitosos de terrorisme, i així un llarg etcètera d'asseveracions que contradiuen l'esperit de la Declaració dels Drets de la seva Constitució (Bill of Rights) del 1787 i

la proclamació de les quatre llibertats que Roosevelt va fer el 1941 (d'expressió, de culte, de viure sense necessitats i de viure sense por).

En aquella cerimònia de litúrgia estudiada amb tots els detalls, sobresortia -potser més que el president d'americana descordada i amb una corbata de la llargària del pèndol d'un rellotge de paret-, la silueta i les maneres d'una dona vestida de blau cel, amb les mans enfundades en guants del mateix color que es movia amb la solemnitat d'una vestal a l'esplanada del Capitoli, com si fos l'encarregada de mantenir el foc sagrat de la condició humana.

Melania, la 47a primera dama dels Estats Units, una veritable emperadriu per a aquest tsar americà que, segons les seves paraules i les primeres actuacions, es comportarà com un autòcrata si el sistema no ho impedeix. Amb el seu fill Barron, un autèntic tsarévix, amb la seva filla Ivanka, genuïna gran duquessa que vestia de blanc per marcar el terreny d'on actuarà com a primera dama mentre la seva madrastra viurà a Nova York, al palau vertical de la Torre Trump, i el seu marit, Jared Kushner, ja actua com un tsaret a l'estil de Rasputin.

Melania, nascuda a l'antiga Iugoslàvia,

amb l'eslovè com a llengua materna i que -a més- parla serbocroat, anglès, francès, italià i alemany, que va estudiar a la Universitat de Ljubljana sense acabar la carrera i que va ser model de professió, va intentar emular el record de Jacqueline Kennedy i, certament, no li falta glamour en la presència ni tampoc en l'embolcall, tanmateix falta comprovar si també el té en les formes i és capaç de seduir i de captivar, i esdevenir el factor humà d'aquest nou règim.

Aquesta primera dama ha sabut escollir amb encert els colors de la vestimenta en les seves aparicions: el blau del vestit de Ralph Lauren que s'associa a l'intel·lecte i -fins i tot- a la Mare de Déu per a l'acte civil més sagrat com és la presa de possessió del president, sostenint les bíblies de Lincoln i la que la mare de Trump va regalar al seu fill quan es va graduar, i sobre les quals Donald Trump va jurar el càrrec; el blanc del vestit d'Hervé Pierre que portava en el ball de gala i que simbolitza la pau, l'etiqueta i la puresa, com si Melania es presentés com la núvia d'Amèrica; i el daurat del vestit de Reem Acra que va fer servir en el primer sopar presidencial i que s'associa a la bellesa, a la riquesa i a l'alquímia, i que és un color emblemàtic per a Donald Trump.

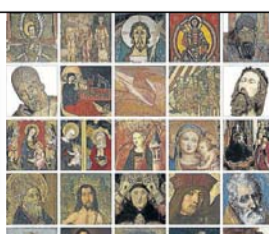
També cal referir el vestit blanc de Hillary Clinton, dissenyat per Ralph Lauren! I de la gamma existent de blancs, un total de 67 tonalitats diferents, probablement, Hillary ha escollit aquest color però fent una lectura com a la Xina o l'Índia, de dol! Sí, perquè Hillary estava de dol per la gran tragèdia personal que ha viscut havent estat derrotada en tres combats: contra el seu contrincant Donald Trump, amb més vots de la ciutadania però amb menys vots electorals. Contra ella mateixa en el seu repte de ser la primera presidenta dels Estats Units però sense el vot de les dones. I contra el seu marit per la humiliació que li va infligir amb la seva conducta impròpia al Saló Oval de la Casa Blanca.

I el darrer personatge femení en escena ha estat Michelle Obama, amb el vestit bordes de Jason Wuque, i com a variant del vermell que fa palès el poder, l'èxit i el triomf; com una mena d'anunci o de vaticini de la primera dama sortint: «Tornaré!». Tanmateix, ara és el temps de Melania, de descobrir el seu sentit de la responsabilitat, el seu ànim conservador, la seva predisposició a servir i, sobretot -en la seva aparença freda i de mirada felina-, descobrir-hi un cor que batega intensament i apassionadament.

Visita el
amb
Regió7

M^NAC
MUSEU NACIONAL
D'ART DE CATALUNYA

Disposem d'entrades per visitar el Museu Nacional d'Art de Catalunya. Hi podreu veure les col·leccions residents del museu, d'art romànic, gòtic, renaixement i barroc, el llegat Cambó, art modern, la col·lecció Thyssen-Bornemisza, la de dibuixos, fotografia, numismàtica, gravats i cartells.

LLOC:
Palau Nacional -Parc de Montjuïc

Passeu per les nostres
oficines i obtindreu
**DUES
ENTRADES
GRATUÏTES**
per subscriptor.

(Oferta limitada)